

Σύγχρονη θεραπεία συνδρόμου ανήσυχων ποδιών

thebmj

Research ▾

Education ▾

News & Views ▾

Campaigns ▾

Archive

Clinical Review

State of the Art Review

New concepts in the management of restless legs syndrome

BMJ 2017; 356 doi: <https://doi.org/10.1136/bmj.j104> (Published 27 February 2017)

Cite this as: BMJ 2017;356:j104

Το σύνδρομο ανήσυχων ποδιών (*Restless legs syndrome, RLS*), είναι επίσης γνωστό και ως

Willis-Ekbom disease (WED) και :

- είναι μια νευρολογική διαταραχή, με **επιπολασμό στους ενήλικους 5-10%**
- χαρακτηρίζεται από ισχυρό αίσθημα ανησυχίας και δυσάρεστου αισθήματος παραισθησίας στα κάτω άκρα, κυρίως σε περίοδο ανάπαυσης
- η κλινική έκφραση ποικίλει και εξαρτάται από γενετικούς, περιβαλλοντικούς και φαρμακευτικούς παράγοντες. Στην παθοφυσιολογία της νόσου εμπλέκονται διαταραχές ντοπαμινεργικών μηχανισμών και μηχανισμών διαχείρισης σιδήρου
- **μέχρι πρόσφατα, πρώτης γραμμής αγωγή ΑΠΟΤΕΛΟΥΣΑΝ** οι μικρές δόσεις αγωνιστών ντοπαμίνης, 3 εκ των οποίων έχουν εγκριθεί από FDA και EMA (*Ropinirole, Pramipexole, Rotigotine*)
- Το φαινόμενο όμως της ντοπαμινεργικής «ενίσχυσης» (dopaminergic augmentation) και η συνολική αύξηση των συμπτωμάτων κατά τη διάρκεια της μακροχρόνιας αγωγής με ντοπαμινεργικούς αγωνιστές οδήγησε στη προτίμηση ως 1^{ης} γραμμής εναλλακτικών επιλογών (μη-ντοπαμινεργικών), όπως οι **α2δ συνδέτες** (α2δ ligands) (*Gabapentin* και *Pregabalin*). Οι σύγχρονες λοιπόν διεθνείς συστάσεις προτείνουν πλέον την έναρξη αγωγής με τα φάρμακα αυτά, προκειμένου να αποφευχθεί το φαινόμενο της «ενίσχυσης»
- Άλλοι νευρομεταβιβαστές (πχ glutamatergic ή adenosine), που παίζουν σημαντικό ρόλο στη παθοφυσιολογία του νοσήματος, ίσως αποτελέσουν μελλοντικούς θεραπευτικούς στόχους

New concepts in the management of restless legs syndrome BMJ 2017; 356 doi: <https://doi.org/10.1136/bmj.j104> (Published 27 February 2017) Cite this as: BMJ 2017;356:j104.

Το κείμενο αποτελεί ελεύθερη μετάφραση της περίληψης της δημοσιευμένης μελέτης και δεν περιέχει στοιχεία από το πλήρες άρθρο. Αποτελεί επίσης εύρημα μιας μόνο εργασίας και όχι υποχρεωτικά θέμα κατασταλαγμένης γνώσης. Αποτελεί τέλος βιβλιογραφική ενημέρωση και όχι απαραίτητα σύσταση για την καθημέρα κλινική πράξη.